

ΕΤΟΣ 61ον

8 Δεκεμβρίου 2013

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 49 (3158)

Ο ΑΚΡΟΓΩΝΙΑΙΟΣ ΛΙΘΟΣ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ

Ο Χριστός μέ τίν παρουσία του στή γῆ ἔνα σκοπό εἶχε: Νά ειρηνεύσει τούς ἀνθρώπους μέ τόν Θεό. Γ' αὐτό καί ὁ ἀπόστολος Παῦλος λέει ὅτι ὁ Χριστός εἶναι «ἡ εἰρήνη ἡμῶν». Ἡ ἀμαρτία ως ἀθέτηση τῶν θείων ἐντοπῶν διατάραξε τίν πνευματική εἰρήνη μεταξύ Θεοῦ καί ἀνθρώπων, ἀλλά καί μεταξύ τῶν ἀνθρώπων. Δέν ἀπομακρύνθηκε μόνο ὁ ἀνθρωπος ἀπό τόν Θεό, ἀλλά καί οἱ ἀνθρωποι μεταξύ τους. Καί ἡ πρώτη ἐνέργεια τοῦ Θεοῦ ἦταν νά φανερώσει τίν ἀμαρτία μέσω τοῦ νόμου, ὥστε νά γίνει ἡ διάκριση μεταξύ ἀμαρτίας καί θεητήματος τοῦ Θεοῦ. Μπήκε ὁ «φραγμός» τοῦ Νόμου καί ἀνέδειξε τίν «ἔχθρα», τίν ἀποστροφή τόσο μεταξύ τῶν ἀνθρώπων ὅσο καί ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Οἱ Ἰουδαῖοι εἶχαν τό νόμο πού προσδιόριζε τίσ συμπεριφορές τους καί οἱ Ἑθνικοί, «τά ἔθνη τά μή νόμον ἔχοντα» (Ρωμ. 2,14-15) εἶχαν τό νόμο τῆς συνειδήσεως.

Ο Σταυρός τοῦ Χριστοῦ ως σημεῖο καταληγῆς

Γιά νά ἀποκατασταθεῖ αὐτή ἡ εἰρήνη, ἐπρεπε νά καταργηθεῖ ἡ ἔχθρα πού προκλήθηκε ἀπό τίν παρουσία τῆς ἀμαρτίας καί νά πέσει ὁ φραγμός, πού ὁ νόμος ἔβαζε καί ἐμπόδιζε τίν ἀποκατάσταση τῆς εἰρήνης. Καί αὐτό ἔγινε «διά τῆς χάριτος τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀναγεννήσεως» ἔρμηνεύει ὁ Μέγας Βασίλειος· αὐτό σημαίνει «διά (τῆς χάριτος) τοῦ σταυροῦ» πού λέει ὁ Ἀπόστολος. Ἡ πυτρωτική χάρη τῆς σταυρικῆς θυσίας τοῦ Κυρίου κατήργησε τίν ἔχθρα μεταξύ Θεοῦ καί ἀνθρώπου καί διέρρηξε τόν φραγμό τῶν ἐντοπῶν τοῦ νόμου. Διότι «ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ» ἔγινε ἡ ἀποκατάσταση τῆς εἰρήνης. Ειρήνευσε ὁ Ἰησοῦς τούς ἀνθρώπους μέ τόν Θεό καί μεταξύ τους πάνω στόν Σταυρό.

Ἐκκλησία: ὁ τόπος τῆς εἰρήνης

Ἡ σάρκα τοῦ Χριστοῦ εἶναι τό σῶμα τῆς Ἐκκλησίας πού τίν ἀγίασε μέ τό τίμιο Αἷμα Του. Μέσα στήν Ἐκκλησία ἔγινε ἡ καταληγή καί ἡ ἐνώση τῶν ἀνθρώπων, Ἰουδαίων καί Ἑθνικῶν, «ἐν ἐνί σώματι τῷ Θεῷ», διότι δέν ὑφίστα-

Μετάφραση της Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἄδελφοί, ὁ Χριστός εἶναι ἡ εἰρήνη μας, ὁ ὅποιος συνήνωσε τά δύο μέρη καὶ κατέρριψε τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ, δηλαδὴ τὸν ἔχθραν, καταργήσας διὰ τῆς σαρκός του τόν νόμον τῶν ἐντολῶν πού συνίστατο εἰς διαταγά, διὰ νά δημιουργήσῃ εἰς τὸν ἑαυτόν του, ἀπό τὰ δύο μέρη, ἔνα νέον ἄνθρωπον καὶ νά φέρῃ εἰρήνην καὶ νά συμφιλιώσῃ μὲ τὸν Θεόν καὶ τὰ δύο μέρη εἰς ἔνα σῶμα διά τοῦ σταυροῦ, διά τοῦ ὅποιου ἔθανάτωσε τὸν ἔχθραν. Καὶ ὅταν ἥλθε, ἐκῆρυξε τὸ χαρμόσυνον ἄγγελμα εἰρήνης σ' ἑσᾶς πού πᾶσατε μακρύα, καὶ εἰς τοὺς πλοσίους, διότι δι' αὐτοῦ ἔχομεν καὶ οἱ δύο εἰσοδον πρὸς τὸν Πατέρα μέ ἔνα Πνεῦμα. “Ωστε λοιπόν, δέν είσθε πλέον ξένοι καὶ παρεπιδόμοι, ἀλλά συμπολίται τῶν ἀγίων καὶ οἰκεῖοι τοῦ Θεοῦ, διότι ἔχετε οἰκοδομηθῆ ἐπάνω εἰς τὸ θεμέλιον τῶν ἀποστόλων καὶ τῶν προφητῶν, τοῦ ὅποιου ὁ Ἰησοῦς Χριστός εἶναι ὁ ἀκρογωνιαῖος λίθος, ἐπάνω εἰς τὸν ὅποιον ἡ δηλούμενη συναρμολογεῖται καὶ αὐξάνει εἰς ναόν ἄγιον ἐν Κυρίῳ. Ἐν αὐτῷ καὶ σεῖς συνοικοδομεῖσθε, ὅστε νά γίνετε τόπος κατοικίας τοῦ Θεοῦ διά τοῦ Πνεύματος.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα,
Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

γνωσία, ποιῶ μόχθο, ποιῶ μάρτυρα χρήματα. ‘Υπερμεγέθη κτίρια, γέφυρες, φράγματα, στάδια, πλεωφόροι, μνημεῖα ἀγωνίζονται τό ἔνα νά ξεπεράσει τό ἄλλο. Ἐπορώτης ὁ θεμέλιος φανερώνουν τὴν ίκανότητα τοῦ ἀνθρώπινου πνεύματος νά δημιουργεῖ, νά ἀναπτύσσεται, νά παράγει ποιητισμό. Μιά δεύτερη ὅμως ματιά φανερώνει καὶ τή ματαιοδοξία τοῦ ἀνθρώπου νά κυριαρχεῖ.

“Ἄν ύπολογίσουμε τίς ἀμέτρητες δαπάνες γιά τά ἔργα αὐτά καὶ ταυτόχρονα σκεφθοῦμε κοινωνικά στρώματα πού ἀγωνιοῦν γιά ἐπιβίωση, πλαούς πού στεροῦνται βασικά ἀγαθά, τότε ἡ ἀνθρώπινη φιλοδοξία γιά ὑπεροχή καὶ κυριαρχία μεταβάλλεται σέ ματαιοδοξία γιά τόν ἵδιο τόν ἄνθρωπο. Διότι πείπει τό μέτρο τῆς ἀληθηγγύης, τῆς ἐνότητας. Λείπει τό θεμέλιο τῆς κοινῆς συμμετοχῆς, τῆς κοινῆς ἀπόλαυσης τῶν ἀγαθῶν. Δέν ἐνώνουν οἱ οἰκοδομές καὶ τά ἔργα τούς ἀνθρώπους, ἃν ἄλλοι τά ἀπολαμβάνουν καὶ ἄλλοι τά στεροῦνται. Ἀντίθετα, δημιουργοῦν συνθῆκες κοινωνικῆς καὶ ἡθικῆς ἀποθεμελίωσης.

Τό οἰκοδόμημα τῆς Ἑκκλησίας

“Οταν ὁ Κύριος Ἰησοῦς ἄπλωσε τά ἄχραντα χέρια του στόν Σταυρό, συμπεριέλαβε ὅλους τούς ἀνθρώπους, προνομιούχους καὶ μή, σέ μιά κοινωνία, σέ ἔνα σῶμα, σέ μιά κοινή πίστη στόν ἔνα ἀληθινό Θεό. Ἐγινε ἡ πέτρα πάνω στὸν ὅποια οἰκοδόμησαν τίς ἐπίπιδες τους ὅσοι πίστεψαν σ' Αὐτόν. Καὶ δέν ἀπογοτεύθηκαν. Διότι ἔκτισαν «εἰς ναόν ἄγιον ἐν Κυρίῳ», ὅπως μᾶς πέει ὁ Ἀπόστολος. Ὁ ναός ὁ ἄγιος εἶναι ἡ Ἑκκλησία τοῦ Χριστοῦ, πού ξεκινᾷ ἀπό ἑδῶ καὶ περνᾶ τούς ούρανούς, φθάνει μέχρι τά ἀγια τῶν ἀγίων τοῦ Παντοκράτορος Θε-

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Έφεσ. β' 14-22)

Ίνοιούς Χριστός ὁ ἀκρογωνιαῖος λίθος

Ἄδεφλοι, Χριστός ἐστιν ἡ εἰρήνη ἡμῶν, ὁ ποιήσας τὰ ἀμφότερα ἐν καὶ τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ λύσας, τὴν ἔχθραν. Ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ τὸν νόμον τῶν ἐντολῶν ἐν δόγμασι καταργήσας, ἵνα τοὺς δύο κτίσης ἐν ἑαυτῷ εἰς ἕνα καινὸν ἄνθρωπον ποιῶν εἰρήνην, καὶ ἀποκαταλλάξῃ τοὺς ἀμφοτέρους ἐν ἐνὶ σώματι τῷ Θεῷ διὰ τοῦ σταυροῦ, ἀποκτείνας τὴν ἔχθραν ἐν αὐτῷ· καὶ ἐλθὼν εὐηγγελίσατο εἰρήνην ὑμῖν τοῖς μακρὰν καὶ τοῖς ἐγγύς, ὅτι δι’ αὐτοῦ ἔχομεν τὴν προσαγωγὴνοὶ ἀμφότεροι ἐν ἐνὶ Πνεύματι πρὸς τὸν πατέρα. Ἀρα οὖν οὐκέτι ἐστὲ ξενοὶ καὶ πάροικοι, ἀλλὰ συμπολῖται τῶν ἀγίων καὶ οἰκεῖοι τοῦ Θεοῦ, ἐποικοδομηθέντες ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν ἀποστόλων καὶ προφητῶν, ὅντος ἀκρογωνιαίου αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν ᾧ πᾶσα οἰκοδομὴ συναφολογουμένη αὔξει εἰς ναὸν ἀγίου ἐν Κυρίᾳ· ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς συνοικοδομεῖσθε εἰς κατοικητήριον τοῦ Θεοῦ ἐν Πνεύματι.

ται ἡ ἀμαρτία καὶ δέν ισχύουν τά ἔργα τοῦ νόμου, ἀλλὰ ἡ πίστη καὶ τά ἔργα τῆς πίστεως. Μέσα στὸν Ἐκκλησία κτίσθηκε ὁ «καινός ἄνθρωπος», ὁ ἄνθρωπος πού πίστεψε στὸν Χριστό καὶ τό ἔργο του καὶ ἐνώθηκε μαζί του μέσα στὸν Ἐκκλησία. Ὁ ἄνθρωπος πού ειρήνευσε μέ τὸν Θεό καὶ τούς συνανθρώπους του, βασισμένος στὸν «ἀκρογωνιαῖο λίθο» πού εἶναι ὁ Χριστός. Εἶναι ὁ λίθος πού στηρίζει, συγκροτεῖ, ἀγιάζει καὶ θεοποιεῖ ὅλα τά μέλη τῆς Ἐκκλησίας, πού ἔχουν ἑνα κοινό στοιχεῖο: τὴν πίστη τους στό πρόσωπο τοῦ Θεανθρώπου Χριστοῦ καὶ στό ἔργο τῆς σωτηρίας του.

Οι πιστοί συμμετέχουν στό οἰκοδόμημα τῆς εἰρήνης

Πάνω σ’ Αὐτόν θεμελίωσαν οἱ Προφῆτες καὶ οἱ Ἀπόστολοι τό κήρυγμά τους καὶ τούς ἀκοῦσθαισαν οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μέ τή διδασκαλία τους. Καὶ ἐμεῖς, μᾶς συμβουλεύει ὁ ἀπό. Παῦλος, πάνω σ’ αὐτά τά θεμέλια νά κτίζουμε τή σωτηρία μας. Νά μήν κτίζουμε πάνω στὸν ἄμμο τῆς πλάνης, τοῦ δικασμοῦ καὶ τῆς ταραχῆς, τῆς ἀμαρτίας καὶ ματαιοδοξίας μας. Χρειαζόμαστε τόν Θεό καὶ αὐτό σημαίνει ὅτι χρειαζόμαστε τὴν Ἐκκλησία. Ἐάν θέλουμε νά συμμετέχουμε στὸν ἀγιασμό πού προσφέρει ἡ ὄρθοδοξη λατρεία μας, ἡ μυστηριακή ζωή τῆς Ἐκκλησίας, τότε ἐκεῖ νά τοποθετήσουμε τόν λίθο τῆς ἐλπίδας μας. Γιατί ἐνώνεται μέ τίς ἐλπίδες ὅλων τῶν πιστῶν, συγκοινωνεῖ μαζί τους καὶ συμμετέχει στή χάρη, στὸν εἰρήνη καὶ τόν ἀγιασμό τοῦ Θεοῦ μέ τήν παρροσία καὶ τή δύναμη τοῦ προσώπου τοῦ Χριστοῦ, πού εἶναι ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ.

Τά ἄνθρωπινα οἰκοδομήματα

Ἡ ἀνάπτυξη στὸν ἐποχή μας εἶναι κοινός στόχος πολλῶν κοινωνιῶν. Καὶ προκαλοῦν θαυμασμό πολλὰ ἀναπτυξιακά ἔργα, πού ἀπαιτοῦν μεγάλη τεχνο-

8 Δεκεμβρίου 2013: ΚΥΡΙΑΚΗ Ι' ΛΟΥΚΑ

Προεόρτια τῆς συλλήψεως τῆς Ἀγίας Ἀννης, Παταπίου ὁσίου (π' αἰ.). Σωσθένους,
Ἀπολλώ, Τυχικοῦ κ.λπ. ἐκ τῶν 70 (α' αἰ.). Παρθενίου ὁσίου τοῦ ἐν Χίῳ.
Τίχος: βαρύς – Ἐωθινόν: Β' – Ἀπόστ.: Ἐφεσ. β' 14-22 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιγ' 10 - 17.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 15 Δεκεμβρίου, ΙΑ' Λουκᾶ.

Ἀπόστολος: Β' Τιμ. α' 8-18 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιδ' 16 - 24, Ματθ. κβ' 14.

οῦ. Τό οικοδόμημα τῆς Ἐκκλησίας δέχεται ὅλους τούς ἀνθρώπους καὶ τούς κάνει συγκάτοικους μέτοις ἀγίους καὶ τούς ἀγγέλους. Γιατί ἀνάμεσά τους βρίσκεται ὁ δομήτωρ τῆς Ἐκκλησίας Χριστός. Καὶ ὁ Μέγας Ἄρχιερέας μᾶς κάνει κατοίκους καὶ κοινωνούς τοῦ κατοικητηρίου τοῦ Παντοκράτορος Θεοῦ μέσα στήζωοποιό καὶ είρηνεύουσα χάρην τοῦ Παναγίου Πνεύματος.

„Ἄσ ἀναλογισθοῦμε ποιόν, ὅσοι κτίζουμε ἀκόμη στή ματαιότητα τοῦ κόσμου, ἀν ὅ, τι κτίζουμε θά μᾶς ἔξασφαλίσει ὅ, τι ἐλπίζουμε. Διότι στήν προσπάθειά μας νά κάνουμε τόν κόσμο ιδιοκτησία μας, συμβαίνει νά διαπιστώνουμε πρός ἔκπληξη καὶ ἀπογοήτευσή μας, ὅτι «τῷ τάφῳ οἰκήσωμεν».

‘Αρχιμ. Χ. Ν.

ΔΙΠΤΥΧΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ, ΗΜΕΡΟΔΕΙΚΤΗΣ ΤΟΙΧΟΥ ΕΠΙΤΡΑΠΕΖΙΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΚΑΙ ΕΠΕΤΗΡΙΔΑ 2014

Τά **ΔΙΠΤΥΧΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ** περιέχουν τίς εἰδικές τυπικές διατάξεις τοῦ 2014.

‘Ο **ΗΜΕΡΟΔΕΙΚΤΗΣ ΤΟΙΧΟΥ** περιέχει τό ἑορτολόγιο καὶ μηνύματα.

Τό **ΕΠΙΤΡΑΠΕΖΙΟ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ** (σχῆμα 18Χ26).

‘Η **ΕΠΕΤΗΡΙΔΑ** (ήμερολόγιο τσέπης) περιέχει συνοπτικό καὶ ἀναλυτικό ἑορτολόγιο.

ΕΡΑΝΟΣ ΤΗΣ «ΗΜΕΡΑΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ»

Αύτές τίς ήμέρες διεξάγεται ὁ ΕΡΑΝΟΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ τῶν Ἐνοριακῶν Φιλοπτώχων Ταμείων. Μέ τή δική σας συνεισφορά, ὅσο μικρὸν ἢ μεγάλον κι ἀν εἶναι, ἡ Ἐκκλησία ἐπιτελεῖ τή φιλανθρωπική καὶ κοινωνική ἀποστολή της στίς ιδιαίτερα δύσκολες σημερινές συνθῆκες.

Ἐνισχύσατε τήν προσπάθειά της. „Οταν τά συνεργεία τοῦ Ἐράνου κτυπίσουν καὶ τή δική σας πόρτα, δεχθεῖτε τα μέ προθυμία. Ὁ Χριστός κτυπᾶ. Πρός Αύτόν εἶναι ἡ προσφορά μας, γιά ἐκείνους πού ὁ Ἰδιος ὄνομάζει «έλαχίστους» ἀδελφούς Του.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καὶ ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κέρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ι. Ναό Ἀγίας Ειρήνης (όδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Εσπερινοῦ.

.«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἔβδομαδιαῖο φύλλο ὁρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Υπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.